

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/11870 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 28 juni 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 februari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 juni 2007, verzonden op 4 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 8 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. I.W.M.J. Bossmann, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

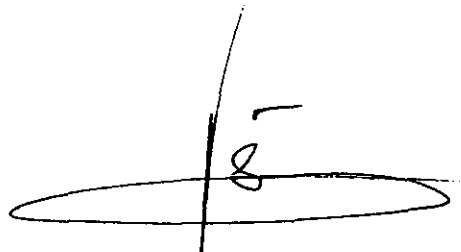
w.g. Bossmann
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 september 2007

314.

Verzonden: 11 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 06 / 11870

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 28 juni 2007

in de zaak van:

geboren op _____ van Iraakse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. V.L.J. Maessen, medewerker van de Stichting Rechtsbijstand Asiel, te
Haarlem,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. E.T.P. Scheurs, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiser heeft op 24 januari 2003 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 2 februari 2006 afgewezen. Eiser heeft tegen het besluit op 6 maart 2006 beroep ingesteld.
- 1.2 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 27 maart 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vreemdelingenwet (Vw) genoemde gronden.
- 2.3 Ingevolge artikel 31 Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet

zaaknummer: AWB 06 / 11870

2

aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij de beoordeling worden de in artikel 31, tweede lid, Vw bedoelde omstandigheden betrokken.

- 2.4 Eiser heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag – samengevat – het volgende aangevoerd. Eiser is afkomstig uit Centraal-Irak. Toen hij achttien jaar was, werd eiser door functionarissen van de Iraakse overheid opgeroepen om te vechten voor de Fidayi Falastin. Dit is een leger waarvoor het regime van Saddam jonge Koerden probeerde te rekruteren. Eiser is in de periode vanaf juli of augustus 2002 tot oktober 2002 zowel mondeling als schriftelijk opgeroepen, maar heeft hieraan geen gevolg gegeven. Eisers vader wilde niet dat eiser voor de Fidaya Falastin zou gaan vechten. Eisers vader heeft eiser gezegd dat hij Irak moest verlaten. In november 2002 is eiser per auto uit Irak vertrokken.
- 2.5 In het bestreden besluit heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat eisers aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd wordt afgewezen op grond artikel 31, eerste lid en artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw. Eiser heeft toerekenbaar geen identiteits- en nationaliteitsdocumenten overgelegd. Voorts wordt het relaas van eiser ongeloofwaardig geacht.
- 2.6 In beroep heeft eiser aangevoerd dat verweerder niet in redelijkheid artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw heeft kunnen tegengeworpen. Voorts heeft verweerder het asielerelaas niet in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten.

De rechtbank betreft bij zijn beoordeling het volgende.

- 2.7 Verweerder werpt eiser het ontbreken van identiteits- dan wel nationaliteitsdocumenten tegen. Eiser heeft als verklaring voor het ontbreken van deze documenten aangevoerd dat hij afhankelijk was van zijn reisagent en dat deze hem voor aanvang van de reis had opgedragen zijn identiteitskaart niet mee te nemen. Verweerder heeft eisers verklaring onvoldoende mogen achten en hem het ontbreken van documenten op goede gronden tegengeworpen. Eiser heeft immers niet aannemelijk gemaakt dat hij zijn identiteitskaart onder dwang heeft moeten afgeven. Dat eiser in beroep een kopie van een identiteitskaart heeft overgelegd en ter zitting het (gestelde) origineel heeft getoond, maakt dit niet anders. Deze stukken konden immers ten tijde van het besluit van verweerder niet worden meegewogen. Eiser heeft niet aannemelijk kunnen maken dat het voor hem niet mogelijk was dit stuk eerder (in origineel) over te leggen.
- 2.8 In een namens verweerder uitgevoerde taalanalyse van 30 augustus 2005 wordt geconcludeerd dat eiser eenduidig niet herleidbaar is tot de spraakgemeenschap binnen Centraal-Irak.
- 2.9 Per fax van 3 oktober 2005 is namens eiser aan verweerder meegedeeld dat eiser een contra-expertise ten aanzien van de taalanalyse wil laten verrichten. In zijn zienswijze (bij verweerder ontvangen op 17 oktober 2005) heeft eiser aangegeven dat hij eerst op 13 oktober 2005, een algemene toezegging van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA) heeft ontvangen inzake de onkostenvergoeding daarvan. Op grond daarvan heeft hij en verzocht om uitstel van de indiening van zijn zienswijze.

zaaknummer: AWB 06 / 11870

3

- 2.10 Bij brief van 31 oktober 2005 heeft verweerder uitstel verleend voor het indienen van de zienswijze tot en met 23 januari 2006. De rechtbank merkt op dat zij er van uitgaat dat dit 23 januari 2006 moet zijn.
- 2.11 Bij brief van 23 januari 2006 heeft eiser aan verweerder medegedeeld dat eerst op 2 januari 2006 door het COA aan hem is kenbaar gemaakt dat specifiek toestemming is verleend voor de vergoeding van de kosten voor de contra-expertise. Derhalve kon, volgens deze brief, pas op 23 januari 2006 aan de Taalstudio worden verzocht het tweede gedeelte van de contra-expertise op te starten. Eiser verzoekt in laatstgenoemde brief wederom om uitstel van de indiening van zijn zienswijze.
- 2.12 Verweerder heeft in het bestreden besluit het volgende overwogen. Bij brief van 30 januari 2006 is aan eiser medegedeeld dat geen verder uitstel voor het indienen van de zienswijze zal worden verleend. Eiser heeft geen opdrachtbevestiging tot het uitvoeren van de tweede fase van de contra-expertise overgelegd, noch een verklaring van de Taalstudio waaruit blijkt dat deze fase is aangevangen en wanneer de afronding daarvan wordt verwacht, terwijl het COA reeds op 17 oktober 2005 aan eiser heeft laten weten dat de contra-expertise zal worden vergoed. Tevens is aan eiser een bandopname verstrekt van het gesprek waarop de namens verweerder uitgevoerde taalanalyse is gebaseerd. Daarom is geen sprake van een absolute onmogelijkheid om een contra-expertise te laten verrichten, maar van een relatief beletsel, dat voor risico van eiser komt. Er is dan ook geen sprake van onzorgvuldige besluitvorming, aldus verweerder.
- 2.13 Eiser heeft hiertegen in beroep aangevoerd dat het oponthoud in de verkrijging van de contra-expertise te wijten is aan de late bevestiging van de onkostenvergoeding door het COA, op 2 januari 2006. Voor de tweede fase was bovendien een extra bandopname noodzakelijk, aangezien in de eerste fase het vermoeden is ontstaan dat eiser tijdens het interview van de taalanalyse onvoldoende in staat is gesteld zijn kennis van het dialect uit Klanaqini en zijn kennis van het Arabisch te demonstreren. Dit is een relatief beletsel dat door de taalanalist van verweerder in het leven geroepen is en kan niet voor rekening van eiser komen. De verkrijging van de extra bandopname heeft geruime tijd in beslag genomen. De extra bandopname is op 25 januari 2006 doorgestuurd naar de Taalstudio om de tweede fase van de contra-expertise te laten plaatsvinden. Eiser heeft tijdig aan de Taalstudio verzocht om een verklaring omtrent de uitvoering van de tweede fase, ter overlegging aan verweerder. Deze verklaring is uiteindelijk, door een fout aan de kant van de Taalstudio, pas op 7 februari 2006 ontvangen, derhalve na het nemen van het bestreden besluit. Het feit dat het bestreden besluit is genomen zonder eerst de uitslag van de contra-expertise af te wachten, maakt de besluitvorming onzorgvuldig.
- 2.14 De rechtbank is van oordeel dat verweerder niet onzorgvuldig heeft gehandeld. Eiser heeft geen duidelijke termijn aangegeven waarbinnen een contra-expertise zou worden ingediend. Eiser heeft hiervoor als verklaring gegeven dat hij eerst op bericht van het COA heeft gewacht inzake de onkostenvergoeding. In de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (TJN: AZ1013, Raad van State, 25-09-2006, 200602919/1) is geconcludeerd dat de onmogelijkheid de kosten van een contra-expertise te dragen voor rekening van de vreemdeling kan worden gelaten. Verweerder heeft zich daarom op goede gronden op het standpunt kunnen stellen dat, de door eiser aangevoerde omstandigheden met betrekking tot het wachten op het akkoord van het COA, voor rekening van eiser komen. Onder die omstandigheid was het niet

zaaknummer: AWB 06 / 11870

4

onzorgvuldig van verweerder om de uitslag van de contra-expertise niet af te wachten en tot besluitvorming over te gaan.

- 2.15 In beroep heeft eiser nog aangevoerd dat de Taalstudio op 4 april 2006 aan eiser heeft laten weten dat de door hen gevonden expert niet meer bereid is om de contra-expertise uit te voeren. Dit punt speelt in tijd na het voorgaande en kan in dit geval reeds daarom niet tot een ander oordeel dan het vorenstaande leiden. Daar komt nog bij dat ook deze omstandigheid een factor vormt die voor risico van eiser komt.
- 2.16 Eiser heeft een aantal verklaringen gegeven voor het feit dat hij nauwelijks Arabisch spreekt. Tevens heeft eiser in beroep de eerste fase van de contra-expertise ingebracht. Hierin wordt de kwaliteit van het rapport van de taalanalyse als slecht bestempeld, omdat de tolk van de taalanalyse geen Arabisch spreekt. De analist vraagt zich af in hoeverre eiser daadwerkelijk en zorgvuldig in staat is gesteld zijn kennis van het Arabisch te demonstreren. Deze kritische kanttekeningen zijn echter onvoldoende om concrete aanknopingspunten te bieden voor twijfel aan de juistheid van de taalanalyse. Verweerder is derhalve op goede gronden van de resultaten van de taalanalyse uitgegaan.
- 2.17 Eiser stelt nog dat verweerder heeft gehandeld in strijd met het beleid, nu de geboorteplaats uitgangspunt is voor de vraag of iemand uit Noord- of Centraal-Irak afkomstig is en hij naar eigen zeggen in Centraal-Irak is geboren. Deze grond treft geen doel. Verweerder heeft wel het standpunt ingenomen dat de door eiser gestelde geboorteplaats in Centraal-Irak ligt. Hij stelt zich echter ook op het standpunt dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij daadwerkelijk in die plaats is geboren.
- 2.18 Op grond van het voorgaande heeft verweerder het relaas van eiser in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten.
- 2.19 Het beroep van eiser op de motie van 20 december 2006 van Tweede Kamerlid de Wit, waarin de regering wordt verzocht om per direct over te gaan tot het bieden van categoriale bescherming aan asielzoekers uit Centraal- en Zuid-Irak en het (inmiddels op 2 april 2007 ingestelde) categoriale beschermingsbeleid (zie Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire 2000, 2007/09), kan gelet op hetgeen in 2.17 is overwogen ook niet slagen.
- 2.20 Eiser acht de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (de zogenaamde 'Definitierichtlijn') van toepassing op zijn zaak. Het beroep van eiser op deze richtlijn is niet geconcretiseerd of onderbouwd. Het beroep op de richtlijn is daardoor in dit geval te algemeen en kan daarom niet tot vernietiging van het bestreden besluit leiden.
- 2.21 Gelet op het voorgaande zal de rechthank het beroep ongegrond verklaren.
- 2.22 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

zaaknummer: AWB 06 / 11870

5

3. Beslissing

De rechthank:

verklaart het beroep ongegrond.

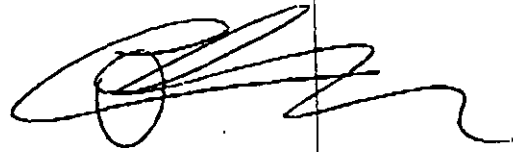
Deze uitspraak is gedaan door mr. E.J. van Keken, rechter, en op 28 juni 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van J.M. Mills, griffier.

afschrift verzonden op:

Coll:

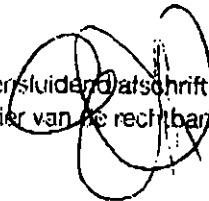
04 JULI 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor een sluitend afschrift
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

PIETERS
ADVOCATEN

RAAD VAN STATE	
402g	INGEKOMEN
B	- 1 AUG 2007
ZAAKNR. 200705464	
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

mr. G.J. Dijkman
Mw. mr. J.A. Pieters
mr. A.P. van Stralen
Mw. mr. L.M. Straver

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

Per fax: 070 - 365 1380

Betreft :
Uw kenmerk : Nieuwe zaak
 Hoger beroep asiel
Ons kenmerk : 07070ST

Utrecht, 1 augustus 2007

Hoger beroepschrift

geboren op van Irakese
nationaliteit, hierna te noemen appellant, wonende te Utrecht, AZC Utrecht, aan de
(3533 AE) J. Haydnlaan 2, domicilie kiezende te Utrecht aan de Kruisstraat 307
(Postbus 13017, 3507 LA) ten kantore van de advocaat mevrouw mr. L.M. Straver,
die hierbij verklaart te dezer zake bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door de heer
Serkawt Abdullah Aziz tot het instellen van dit hoger beroep en als gemachtigde in
deze procedure zal optreden.

Op 24 januari 2003 heeft appellant een aanvraag verlening verblijfsvergunning asiel
voor bepaalde tijd ingediend. Deze aanvraag is bij besluit van 2 februari 2006
afgewezen. Op 6 maart 2006 heeft appellant hiertegen een beroepschrift ingediend.
Bij uitspraak van 28 juni 2007 (Awb 06 / 11870) heeft de rechtbank 's-Gravenhage,
zitting houdende te Haarlem, het beroep van 6 maart 2006 ongegrond verklaard.
Deze uitspraak is op 4 juli 2007 per post aan de vorige gemachtigde van appellant
toegezonden.

Hierbij stelt appellant tijdig hoger beroep in tegen de uitspraak van 28 juni 2007, van
welke uitspraak een kopie is bijgevoegd.

Appellant kan zich niet met deze uitspraak verenigen en dient hiertegen de
navolgende grieven in.

Postbus 13017, 3507 LA Utrecht

Kruisstraat 307, 3581 GK Utrecht

Telefoon 030-2718855, Fax 030-2718672

E-mail: info@pietersadvocaten.nl, www.pietersadvocaten.nl

PIETERS ADVOCATEN

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.7 overwogen

dat eiser in beroep een kopie van een identiteitskaart heeft overgelegd en ter zitting het (gestelde) origineel heeft getoond, maakt dit (het ontbreken van documenten is op goede gronden legengeworpen) niet anders. Deze stukken konden immers ten tijde van het besluit van verweerder niet worden meegewogen. Eiser heeft niet aannemelijk kunnen maken dat het voor hem niet mogelijk was dit stuk eerder (in origineel) over te leggen.

Toelichting

De rechtbank heeft nagelaten om te beoordelen of de kopie van de identiteitskaart ter nadere onderbouwing van de reeds eerder ingenomen stellingen van appellant omtrent identiteit, nationaliteit maar bovenal geboorteplaats bij de beoordeling van het beroep mogen worden betrokken. Dit document had namelijk wel bij de bepording van het beroep op grond van de algemene regels van het bestuursprocesrecht kunnen worden betrokken, waardoor het besluit (inhoudende met name relaas ongeloofwaardig omdat het niet geloofwaardig is dat appellant is geboren in de plaats waar hij stelt te zijn geboren) de rechtmatigheidsstoets niet meer doorstaat.

Appellant is na zeer veel moeite erin geslaagd om zijn originele identiteitskaart uit Irak te bemachtigen. Telefoon- en postverkeer is niet mogelijk nu appellant afkomstig is uit een kleine plaats. Alleen omdat een genaturaliseerde vriend tijdelijk naar Irak terugkeerde en zijn identiteitskaart heeft meegenomen en in juni 2006 aan appellant heeft gegeven, heeft hij zijn originele document kunnen bemachtigen. Van appellant kan niet verwacht worden de ontvangst van zijn document op een andere wijze aannemelijk te maken dan door hierover verklaringen af te leggen. De rechtbank legt een te zware bewijslast op eiser voor het aannemelijk maken van zijn relaas in een eerste asielprocedure. Het originele document heeft appellant overigens tijdens de zitting aan de rechtbank en verweerder getoond. De rechtbank oordeelt de overgelegde identiteitskaart ten onrechte louter kennelijk in het kader van art. 83 Vw, zonder aan verweerder expliciet gevraagd te hebben zich in het kader van art. 83 lid 3 Vw over de identiteitskaart uit te laten. Ten onrechte oordeelt de rechtbank de identiteitskaart alleen in het kader van art. 31 lid 2 aanhef en onder f Vw en niet mede in het licht van de vraag die in het kader van de geloofwaardigheid van het relaas centraal staat namelijk of appellant thans aannemelijk heeft gemaakt dat hij wel degelijk is geboren in in Centraal-Irak.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank in de rechtsoverweging 2.15 en 2.16 overwogen

dat de Taalstudio op 4 april 2006 aan eiser heeft laten weten dat de door hen gevonden expert niet meer bereid is om de contra-expertise uit te voeren, in tijd na het vorengående speelt en daarom niet tot een ander oordeel kan leiden. Daarbij komt ook dat deze omstandigheid een factor vormt dit voor risico van eiser komt.

Deze kritische kanttekeningen (onder meer rapport eerste fase van De Taalstudio) zijn echter onvoldoende om concrete aanknopingspunten te bieden voor twijfel aan de juistheid van de taalanalyse. Verweerder is derhalve op goede gronden van de resultaten van de taalanalyse uitgegaan.

Toelichting:

Uit de uitspraak van Uw Afdeling gepubliceerd in de JV 2007 / 286 volgt dat een rapport taalanalyse – mits aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan – een instrument is ter bepaling van de vraag tot welke taalgemeenschap een vreemdeling behoort doch geen antwoord geeft op de vraag in welke plaats iemand is geboren. In deze zaak vormt het rapport taalanalyse geen deskundigenbericht nu er geen wetenschappelijke studies zijn verricht naar de verschillende dialecten van het Sorani in Irak. Dit blijkt temeer uit het feit dat de instantie in Nederland die in staat is om contra-expertises van goede kwaliteit aan te leveren, De Taalstudio, niet in staat is gebleken om een expert te vinden. Ten onrechte oordeelt de rechtbank dat dit gegeven voor risico van appellant komt. Appellant wordt hierdoor benadeeld omdat hij nimmer in staat wordt gesteld om een contra-expertise aan te leveren. In ieder geval heeft het rapport taalanalyse duidelijk gemaakt dat de reden waarom de taalanalyse is opgestart, appellant zou namelijk geen Arabisch spreken, onjuist is. Daarbij komt dat appellant ter nadere onderbouwing van de juistheid van zijn geboorteplaats een identiteitskaart in beroep heeft overgelegd. Onder deze omstandigheden heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat er geen concrete aanknopingspunten zijn voor twijfel aan de juistheid en volledigheid van het rapport taalanalyse.

PIETERS ADVOCATEN**Redenen waarom:**

De heer zich wendt tot Uw Afdeling met het eerbiedig verzoek om het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem, van 28 juni 2007 (Awb 06 / 11870) te vernietigen en de zaak ter verdere behandeling terug te verwijzen naar de rechtbank dan wel het beroep gegrond te verklaren en het besluit van verweerder van 2 februari 2006 te vernietigen met veroordeling van verweerder in de kosten van deze procedure.

t Welkroende enz.

Gemachtigde
L.M. Straver